

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **R. O.**
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Šulcem
sídlem Arbesovo náměstí 257/7, 150 00 Praha 5
pobočka Široká 590/3, 736 01 Havířov-Město

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 5. 2018 , o zamítnutí námitek a potvrzení
rozhodnutí žalované ze dne 7. 2. 2018, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Rozhodnutím ze dne 9. 5. 2018 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 7. 2. 2018, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 29. 1. 2018 není invalidní. Podle tohoto posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 27. 4. 2018, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu A, položce 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které lékař České správy sociálního zabezpečení stanovil míru pracovní schopnosti z rozmezí 10 – 15% v horní hranici rozmezí, tj. ve výši 15% a s ohledem na další postižení zdravotního stavu za použití ust. § 3 odst. 1 této vyhlášky zvýšil hodnotu o 10 procentních bodů na celkových 25%.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že lékaři v posudcích dostatečně nezohlednili jeho zdravotní stav a nesprávně vyhodnotili rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobce trpí řadou omezujících zdravotních potíží, které mu znemožňují výkon jeho povolání malíře. Poukázal na plicní vyšetření MUDr. H. M. ze dne 6. 4. 2018, dle kterého u něj bylo zjištěno „bronchitis chron. s asthma bronchiale III pod část. kontrolou“. Astma pod částečnou kontrolou je však uvedeno v kapitole X, oddíl B, položka 3b (pozn. soudu zřejmě míněna příloha k vyhl. č. 359/2009 Sb.) s rozsahem omezení pracovní schopnosti ve výši 20 – 40% a pokud by mu bylo připočteno 10 procentních bodů, může být míra pracovního omezení u něj 30 – 50% a je tak velmi pravděpodobné, že splňuje podmínky invalidity, „navíc možná dosahuje invalidity II. stupně“. Posudkový lékař se nijak například nezabýval rentgenovým nálezem ze dne 19. 5. 2003 vyhotoveným MUDr. V. J., kterým byla žalobci zjištěna lehčí porucha statiky ThLS páteře, počínající diskopatie a spina bifida. Za rozhodující příčinu poklesu pracovní schopnosti považuje vedle plicních onemocnění obezitu, neboť dosahuje BMI 60 a k zásadnímu nárůstu jeho hmotnosti došlo v době, kdy se léčil sarkoidózou plic, tedy v důsledku užívání léků obsahujících hormony. Posuzující lékaři obezitu nijak nezohlednili, přitom toto onemocnění žalobce omezuje nejvíce.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 9. 5. 2018 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 18. 10. 2018 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl uznán invalidním pro invaliditu III. stupně od 19. 3. 2012, dne 18. 12. 2012 byl posouzen invalidním pro invaliditu I. stupně a podle posudku ze dne 10. 8. 2017 byl konstatován zánik invalidity od data 17. 5. 2017. Dne 15. 1. 2018 pak žalobce podal žádost o přiznání invalidního důchodu.

Na základě této žádosti byl posouzen dne 29. 1. 2018 posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné se závěrem, že není invalidní, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je v jeho případě zdravotní postižení uvedené v kapitole X, oddíl B, položka 5a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10% a s ohledem na další zdravotní postižení byla tato hodnota zvýšena na celkových 20% podle ust. § 3 odst. 1 citované vyhlášky. Rozhodnutím žalované ze dne 7. 2. 2018 byla na základě tohoto posudku žádost žalobce o invalidní důchod zamítnuta. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky, o kterých jak shora uvedeno rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobce od praktického lékaře MUDr. A. W. a jeho nálezu ze dne 17. 1. 2018, nálezu revmatologa MUDr. J. K. ze dne 15. 1. 2018, nálezu Nemocnice s poliklinikou Havířov, ordinace MUDr. H. O. ze dne 13. 10. 2017 a 6. 4. 2018, rtg nálezu MUDr. S. ze dne 19. 5. 2003, plicního nálezu MUDr. M. ze dne 19. 3. 2014 – léčba Prednisonem u žalobce trvala v době od 16. 5. 2012 do 1. 10. 2013 a při ní žalobce přibral 27 kg. Dle dokumentace MUDr. M. je astma uváděno 17. 2. 2015. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce podle posudkové komise k datu vydání napadeného rozhodnutí 9. 5. 2018 je chronická bronchitida s astmatem pod kontrolou, event.. pod částečnou kontrolou. Tento zdravotní stav odpovídá kapitole X, oddílu B, položce 3b, kdy z rozmezí 20 – 40% stanovila posudková komise pokles pracovní schopnosti žalobce střední hodnotou 30% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním potížím, zejména těžké obezitě a z ní plynoucí bolesti zad a kloubů dolních končetin. Dodala, že obezitu žalobce zatím neřeší a neléčí, dle zdravotní dokumentace nebyl učiněn ani pokus o vyšetření a léčbu u obezitologa. Funkční postižení obezitou u žalobce tedy nebylo odborným obezitologickým vyšetřením dosud prokázáno.
6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 9. 5. 2018 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, který krajský soud považuje za úplný a přesvědčivý, kdy žalobce sám potvrdil, že vychází z jeho úplné zdravotní dokumentace a že obsahuje vyčerpávající diagnostický souhrn jeho zdravotních omezení. Posudek posudkové komise byl navíc vypracován ve složení z posudkového lékaře a

dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemocí, kterou považovala posudková komise za dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Rozhodující zdravotní postižení, jímž je u žalobce chronická bronchitida s astmatem PK MPSV ČR podřadila pod kapitolu X, oddíl B, položku 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které stanovila pokles pracovní schopnosti střední hodnotou rozmezí této položky, tj. 30% a to i s přihlédnutím k ostatním zdravotním potížím žalobce způsobeným zejména těžkou obezitou a v důsledku toho bolestmi zad a kloubů dolních končetin. Se zřetelem k tomuto závěru není důvodná žalobní námitka, že pokud „by bylo připočteno s ohledem na další omezení žalobce 10 procentních bodů, může být míra pracovního omezení 30 – 50%“. Nutno poznamenat, že tato úvaha je zcela v rozporu s ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., která umožňuje zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu až o 10 procentních bodů (tedy nikoliv i zvýšení dolní hranice) v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší než odpovídá horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti. Posudek posudkové komise rovněž nepřisvědčil žalobní námitce, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a poklesu pracovní schopnosti žalobce je obezita. Funkční postižení obezitou v případě žalobce totiž nebylo prokázáno odborným obezitologickým vyšetřením a žalobce sám v průběhu ústního jednání krajského soudu potvrdil, že se takovému vyšetření doposud nepodrobil. Podle kapitoly IV, bodu 14 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. je třeba při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti v případě obezity hodnotit somatické a metabolické komplikace obezity, zejména přítomnost, rozsah a tíži srdečně cévního postižení a kardiorepirační výkonnost, metabolické postižení, gastrointestinální postižení, kožní komplikace, kloubní postižení a pohyblivost, případný depresivní syndrom. K objektivizaci funkčního postižení je potřebné obezitologické vyšetření.

7. Jelikož u žalobce k datu 9. 5. 2018 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 7. 2. 2018, jímž byla žalobci žádost o invalidní důchod zamítnuta.
8. Krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 13. prosince 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce